

Κορέας Αμβρόσιος: “Τα Χριστούγεννα είναι η γιορτή της Αγιότητας που εισβάλλει δυναμικά μέσα στον ρυπαρό κόσμο μας”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ας ευχηθούμε όλοι να νιώσουμε τα φετινά Χριστούγεννα το όραμα της Αγιότητας να μας συνεπαίρνει και να μας συγκλονίζει επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Αμβρόσιος στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα.

Ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι η ενανθρώπιση δεν είναι ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη πριν 2025 χρόνια. “Είναι το μυστήριο που συνεχίζεται. Κάθε φορά που επιτρέπουμε στον Χριστό να γεννηθεί μέσα μας, η Βηθλεέμ επαναλαμβάνεται”.

“Γιατί τα Χριστούγεννα είναι η γιορτή της Αγιότητας που εισβάλλει δυναμικά μέσα στον ρυπαρό κόσμο μας. Ο Χριστός γεννάται· Ας τον δοξάσουμε, λοιπόν, με την

αγία ζωή μας. Ακολουθώντας την εντολή Του ας αγωνιζόμαστε για την αγιότητα «γιατί το θέλημα του Θεού είναι ο αγιασμός μας» (1 Θεσ. 4:3)”, καταλήγει ευχόμενος να εορτάσουμε με υγεία και πνευματική ευφροσύνη την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων.

Ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Κορέας:

Λίαν αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

Στο υπέροχο Κοντάκιο των Χριστουγέννων, ο μεγάλος υμνογράφος της Εκκλησίας μας Ρωμανός ο Μελωδός (6ος αι.), γράφει: «Δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός».

Παρόμοιες διατυπώσεις που εκφράζουν το παράδοξο της Ενανθρωπήσεως απαντώνται και σε πολλά άλλα υμνολογικά και πατερικά κείμενα της εορτής των Χριστουγέννων, με έμφαση στο μυστήριο του προαιώνιου και άχρονου Θεού που εισέρχεται στον χρόνο και γίνεται βρέφος.

Ο κορυφαίος θεολόγος και ποιητής Γρηγόριος Ναζιανζηνός (ο δεύτερος, μετά τον Ιωάννη τον Ευαγγελιστή, τον οποίο η Εκκλησία ονόμασε θεολόγο), λέει σε μία υπέροχη ομιλία του για την Γέννηση του Χριστού: «Ο άσαρκος παίρνει την ανθρώπινη σάρκα. Ο λόγος του Θεού περιβάλλεται το υλικό σώμα. Ο αόρατος γίνεται ορατός. Ο άπιαστος ψάφεται, ψηλαφίζεται. Ο άχρονος καταδέχεται να έχει αρχή. Ο Υιός του Θεού γίνεται υιός του ανθρώπου, για τη σωτηρία μας, «ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες, και σήμερα και για πάντα» (Εβ. 13:8).

Ο νους πραγματικά ιλιγγιά μπροστά στο ακατάληπτο μυστήριο της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Ο ανθρώπινος λόγος σιωπάει. Ο άνθρωπος μπροστά στο μεγάλο και ανερμήνευτο Μυστήριο προσπαθεί να καλύψει την αμηχανία του με τη σιωπή. Γι’ αυτό ένας άλλος μεγάλος θεολόγος και υμνογράφος του 7ου αιώνα, ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, γράφει στην 9η ωδή των Καταβασιών των Χριστουγέννων (Ιαμβικός Κανόνα): «Πιο εύκολο μας είναι, από φόβο μήπως πούμε κάτι ανάρμοστο, να προτιμήσουμε τη σιωπή σαν κάτι ασφαλές».

Ας αναλογιστούμε αδελφοί μου την άκρα ταπείνωση του Θεού: Ο Άγιος των Αγίων γίνεται βρέφος που κλαίει, που πεινάει, που χρειάζεται βοήθεια και μητρική αγκαλιά. Ο Άγιος Θεός σπαργανώνεται, όχι γιατί έχασε τη Θεότητά Του, αλλά γιατί θέλησε να εμφυτεύσει την Αγιότητά Του μέσα στην αμαρτωλότητά μας, να την κάνει κληρονομιά δική μας.

Γιατί ο Θεός «έκλινεν ουρανούς και κατέβη» (Ψαλ. 17:10); Για να μας κάνει απλώς «καλύτερους ανθρώπους»; Όχι! Ο Χριστός ήρθε στη γη για να μας κάνει

«ουρανοπολίτες»· για να μας κάνει με άλλα λόγια αγίους όπως Εκείνος είναι Άγιος (Λευτ. 20: 7, 26 και 1 Πετ. 1:16). Όχι με εξωτερικούς κανόνες και ηθικές επιταγές, αλλά με την ίδια Του την παρουσία μέσα μας. Και η αγιοσύνη Του δεν είναι μακρινό ιδεώδες, ούτε ηθική τελειότητα που ποτέ δεν φτάνουμε. Η αγιοσύνη είναι η ίδια η παρουσία Του μέσα μας. Είναι το να καίει η καρδιά μας από Θεό. Είναι το να μην χωράει πια μέσα μας τίποτε άλλο εκτός από Εκείνον.

Την νύχτα που γεννήθηκε ο Χριστός, οι άγγελοι δεν έψαλαν «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης χαρά». Έψαλαν τον υπέροχο ουράνιο ύμνο: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λκ. 2:14). Ειρήνη και ευδοκία. Δηλαδή: ο Θεός ευδόκησε να κατοικήσει μέσα στον άνθρωπο.

Ο Άγγελος Κυρίου είπε καθησυχάζοντας τον Ιωσήφ, όταν εκείνος μαθαίνοντας για την εγκυμοσύνη της Παρθένου Μαρίας αποφάσισε να διαλύσει τον αρραβώνα του μαζί της: «Η παρθένος θα μείνει έγκυος και θα γεννήσει γιο, και θα του δώσεις το όνομα Εμμανουήλ, που σημαίνει, ο Θεός είναι μαζί μας» (Μτ. 1:23. Βλ. και Ησ. 7:14). Αυτό είναι η αγιοσύνη. Ο Θεός μέσα μας και ο άνθρωπος μέσα στον Θεό!

Η Εκκλησία, κατά την ώρα της βαπτίσεώς μας, με τα λόγια του αποστόλου Παύλου: «Όσοι βαπτιστήκατε στο όνομα του Χριστού, έχετε ντυθεί τον Χριστό» (Γαλ. 3:27), μας βεβαιώνει ότι έχουμε αναγεννηθεί εν Χριστώ και μας προτρέπει να ντυθούμε την Αγιότητα σαν δεύτερο δέρμα. Να γίνει, δηλαδή, η Θεότητα του Χριστού η αναπνοή μας, η σκέψη μας, η επιθυμία μας, η ίδια μας η υπόσταση.

Γιατί η ενανθρώπιση δεν είναι ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη πριν 2025 χρόνια. Είναι το μυστήριο που συνεχίζεται. Κάθε φορά που επιτρέπουμε στον Χριστό να γεννηθεί μέσα μας, η Βηθλεέμ επαναλαμβάνεται. Η φάτνη της καρδιάς μας παρόλο που είναι γεμάτη «άχυρα» αμαρτιών, γίνεται η «φάτνη» στην οποία ο Χριστός ακριβώς εκεί θέλει να γεννηθεί· μέσα στην ακαταστασία μας, μέσα στην φτώχεια μας, μέσα στην ανικανότητά μας να Τον χωρέσουμε.

Πρέπει όλοι οπωσδήποτε να βαδίσουμε τον δρόμο προς την αγιότητα όχι αύριο, αλλά σήμερα, τώρα. Η αγιότητα γεννιέται μέσα στην κούραση, μέσα στις ατέλειες, μέσα στις καθημερινές αποτυχίες μας, μέσα στην οικογένεια, μέσα στην αμαρτωλή κοινωνία που ζούμε. Γιατί η αγιοσύνη δεν είναι για τους τέλειους. Είναι για όσους πεινούν και διψούν διαρκώς τον Θεό.

«Η αγιότητα» γράφει ο Μ. Βασίλειος, «δεν είναι μία αρετή ανάμεσα στις άλλες· είναι η σύνοψη όλων των αρετών, είναι η ίδια η παρουσία του Θεού μέσα μας». Τα Χριστούγεννα μάς θυμίζουν ότι αυτή η αγιότητα δεν είναι κατάκτηση δική μας, είναι θεϊκό δώρο. Δώρο που μας δίνεται τυλιγμένο σε σπάργανα, κρυμμένο μέσα

στην ταπείνωση ενός αδύναμου νεογέννητου βρέφους.

Αγαπητοί αδελφοί μου, ας αναρωτηθεί ο καθένας μας: Είναι φέτος η φάτνη της καρδιάς μου κατάλληλα προετοιμασμένη για να δεχθεί μέσα της το μεγάλο Δώρο της αγιοσύνης που φέρνει το νεογέννητο βρέφος; Είμαι έτοιμος και αποφασισμένος να αδειάσω από όλα τα περιττά υλικά πράγματα για να γίνει η καρδιά μου τόσο φτωχή και τόσο καθαρή, ώστε ο Άγιος Θεός να βρει επιτέλους χώρο να κατοικήσει;

Ας ευχηθούμε όλοι να νιώσουμε τα φετινά Χριστούγεννα το όραμα της Αγιότητας να μας συνεπαίρνει και να μας συγκλονίζει. Και όταν ο κόσμος γύρω μας τρέχει με πλεονεκτική μανία για δώρα, φώτα, τραπέζια και λοιπές εφήμερες υλικές απολαύσεις, εμείς να μένουμε σιωπηλοί μπροστά στη φάτνη, να ακούμε την καρδιά Του να χτυπάει μέσα στην δική μας. Κι εκεί, στην απόλυτη σιωπή της Βηθλεέμ, να αποκτούμε εμπειρία αγιότητας. Όχι γιατί καταφέραμε κάτι μόνοι μας, αλλά γιατί «Εκείνος πρώτος μας αγάπησε» (1 Ιω. 4:19).

Γιατί τα Χριστούγεννα είναι η γιορτή της Αγιότητας που εισβάλλει δυναμικά μέσα στον ρυπαρό κόσμο μας. Ο Χριστός γεννάται· Ας τον δοξάσουμε, λοιπόν, με την αγία ζωή μας. Ακολουθώντας την εντολή Του ας αγωνιζόμαστε για την αγιότητα «γιατί το θέλημα του Θεού είναι ο αγιασμός μας» (1 Θεσ. 4:3).

Εκ μέρους όλων των κληρικών μας και των συνεργών μας εν Κυρίω, σας εύχομαι να περάσετε με υγεία και πνευματική ευφροσύνη την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων.

Μετά πολλής αγάπης και τιμής εν Κυρίω σαρκωθέντι,

+ ο Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας Αμβρόσιος